

τὰς φυσικὰς ἐπιτηδῆκ μικροσκοπίου ἐκπλήττει ἡμᾶς· παρομοιάζουσα κατασκευὴν καὶ μάλιστα τοῦ ὄργανου τῆς δράσεως θαυμασιωτάτην, ὡς πρὸς τὸν βίον, ὃν προώρισταὶ νὰ ζῇ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς οὕτω μᾶς δεικνύει αὐτοὺς τὸ μικροσκοπίον, εἶναι σύνθετοι· οἱ πρῶτοι δι' ὧν καθορᾶ τὰ πόρρω ἀντικείμενα κείνται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς δύο τὸν ἀριθμὸν, ὅμοιοι καθ' ὅλα πρὸς τοὺς τῶν λοιπῶν ζώων· οἱ δεῦτεροι ὅμως οἱ καὶ σύνθετοι, οἵτινες ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται ὡς ἀπλοὺς ὀφθαλμοί, κείμενοι εἰς τὰ πλάγια τῆς κεφαλῆς σύγκεινται ἐκ πολλοτάτων ὀφθαλμίσκων 4,000 περίπου τὸν ἀριθμὸν, ὧν ἕκαστος φέρει κερατοειδῆ χιτῶνα ἢ ὑελοῦδες σῶμα, χρωματιστικὴν ὕλην καὶ ἰδιαιτέρον νευρικὸν νῆμα. Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τούτων διορᾶ τὸ ἔντομον τὰ πλησίον ἀντικείμενα καὶ τούτων ἕν ἐκ τῶν πολλῶν σημείων, ἐκεῖνο τουτέστιν, ἀφ' οὗ ἡ ἀκτίς τοῦ φωτός ἀπερχομένη εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ὀφθαλμίσκου καὶ προσπίπτει ἐπὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου. Οὕτω τὸ ὄλον ἀντικείμενον βεβαίως περὶσταται διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τούτων ὡς δικτυωτὸν πλέγμα, ἢ Μωσαϊκὸν ἔδαφος· ὡς ὄργανα δ' ἀφῆς χρησιμεύουσιν αὐτῶν αἱ ὑσσανώδεις κεραίαι αἱ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν κείμεναι. Ἡ ἄνω εἰκὼν, συντελεσθεὶς εἰς ἐντελεστέραν τῶν εἰρημένων κατάληψιν.

ΠΕΝΤΑΧΑΙΛΙΟΔΙΤΡΟΝ ΚΟΛΟΚΥΝΘΙΟΝ

Κολοκύνθαι ἤγουν κολοκύνθια.
ΚΟΡΕΣΙΟΣ

Ὁ καθηγητὴς *Doremus*, ἐν Νέα Ἰόρκῃ ἐσπέραν τινα, προκειμένου περὶ ἀναγωγῶματός ὑπὲρ καταστάματος κωφαλάλων, ἀνέγνωσέ τι τοιοῦτον, ἔχον ὡς θέμα τὰ φαινόμενα τῆς φυτικῆς ζωῆς καὶ ἰδίως τῆς κολοκύνθης.

Κατὰ τὸν κύριον τοῦτον τὴν 1ην Ἰουλίου σπέρου κολοκύνθης ἐσπάρησαν ἐπὶ παχέος καὶ ἐκτεταμένου ἐδάφους, οἵτινες ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην φροντίδα τοῦ καθηγητοῦ κ. *Maynard* τῆς ἐν *Amherst* τῆς Μασαχουσέτης Γεωργικῆς σχολῆς, διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ κ. *Clark*, ἐβλάστησαν καὶ τὰ φυτὰ ἠξήσαν θαυμασίως. Τῇ 17ῃ Αὐγούστου ὁ καρπὸς τινος ἐξ αὐτῶν, ἥτοι νεαρά τις κολοκύνθη, ἀναπτυχθεὶς εἰς περίμετρον 27 δακτύλων ἐτέθη ἐπὶ βάσεως στερεᾶς καὶ περιεκαλύφθη διὰ σιδηρῶν περιζωμάτων, εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ὁποίων ἐτέθη μοχλὸς ἐκ ξύλου καστανέας 5 τετραγωνικῶν δακτύλων πλάτους, 6 πάχους καὶ 9 μήκους δχυρωμένος διὰ σιδηρᾶς ράβδου. Ἡ κολοκύνθη αὕτη ἀναπτυσσομένη ἤγειρε βάρος.

τῇ 21 Αὐγούστ.	60 λίτρ.	τῇ 11 Σεπτμ.	4,100
» 25 »	» 225 »	» 30 »	2,015
» 27 »	» 356 »	» 24 86ρίου	4,120
» 31 »	» 500 »	» 31 »	5,000

Τὴν παμμεγέθη ταύτην Κολοκύνθην ἠδύνατο τις εὐκόλως νὰ μεταβάλλῃ εἰς κατοικίαν οἰκογενεῖα· δλοκλήρου δικυρῶν τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς εἰς θαλάμους, αἰθουσαν, ἐστιατόριον, μαγειρίον κτλ.

Φαντάσθητι διὰ μίαν στιγμὴν εὐειδῆ κόρην καθημένην καὶ παίζουσαν κλειδοκύμβαλον ἐν τῇ κολοκύνθῃ αἰθούσῃ ἢ ἄδουσαν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον!

Ἡ ρίζα καὶ τὰ ριζίδια τοῦ φυτοῦ ἀποπλυθέντα ἐπιμελῶς πάσης γήινης οὐσίας εὐρέθησαν ἔχοντα μήκος 45 μιλίων.

Τὸ βαρόμετρον ἐφαρμοσθὲν ἐπ' αὐτοῦ ἔδειξε τὴν ἐν αὐτῷ δύναμιν ὡς ἴσην πρὸς στήλην ὕδατος ὕψους 48 1/2 ποδῶν.

Οὐδέποτε, εἶπεν ὁ κ. *Doremus*, παρατηρήθη ἄλλοτε μετὰ μείζονος προσοχῆς καὶ ὑπὸ πλείονων ἀνθρώπων ἢ ἀνάπτυξις τῆς κολοκύνθης.

Ὁ καθηγητὴς κ. *Penhallow* ἐποίησεν ἐπ' αὐτῆς πλείστας ὁδὰς παρατηρήσεις σημειῶν τὸν βαθμὸν τῆς αὐξήσεως ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ἡμέρας καὶ νυκτός.

Ὁ κ. *Parker* συνέθεσε ποίημα ἐπ' αὐτῆς καὶ ὁ κ. *J. H. Seelye* καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας καὶ μέλος τῆς Βουλῆς, εἶπεν ὅτι, τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐξέπληξεν αὐτόν. Ὑπελογίσθη δὲ ὅτι πρὸς παραγέμισιν αὐτῆς θὰ ἐχρειάζοντο κατ' ἐλάχιστον ὄρον 8 σάκκοι δρυζίου καὶ 4 βόες· καὶ πρὸς ἄρτυσιν 48 ὀκάδες βουτύρου.

Κατόπιν ὁ κ. *Doremus* ἀνέγνω χωρὶα τινὰ ἐκ τῆς «φυτικῆς στατιστικῆς» τοῦ ἱερέως *S. Hales* τοῦ 1727 ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι ἐν τινι πειράματι τρία βαρόμετρα προσηρτήθησαν εἰς κλίμα 50 ποδῶν μήκους.

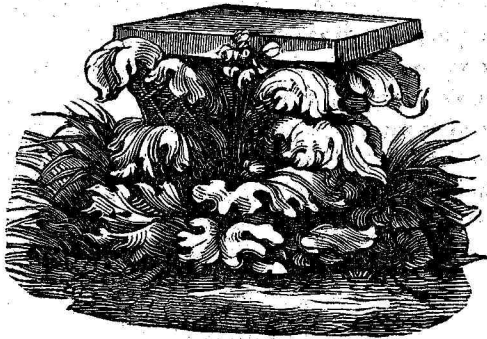
Εἰς ὕψος τεσσαράκοντα τεσσάρων ποδῶν ἀπὸ τῆς ρίζης ἢ δύναμις ἰσοῦτο πρὸς στήλην ὕδατος 30 ποδ. καὶ 12 δακτύλων.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς πρωτοτύπου ταύτης πραγματείας γράφει· «Ἐάν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἠδύνατο νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν θέαν τοῦ θαυμασίου ὑφάσματος τῶν

μερῶν ἐξ ἑαυτῶν ἐκάρτωνται αἱ ἰδιόζουσαι ἐν τοῖς φυτοῖς διαφόροι, ὅταν καταπληκτικῆν καὶ λαμπρὰν ἐν ταύτῳ εἶδονα θὰ ἐβλέπομεν! Ὅταν ποικιλίαν θαυμασίαν μὴ χανισμού! Ὅποια προφανῆ σημεῖα ὑψίστης σοφίας θὰ ἐβλέπομεν.»

Καταγωγή Κορινθιακοῦ Κιονοκράνου

Νεῆνις Κορινθία ἀπέθανε καθ' ἣν στιγμήν ἐνυμφεύετο ἢ τρέφος της συνήγαγεν ἐν κανίστρῳ, ὡς ἦν σύνηθες, ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν ζῶν ἡλικίαν μικρὰ προσφιλή αὐτῇ ἀντικείμενα ὅπως δὲ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς προσβολὰς τοῦ καιροῦ ἐκάλυψεν αὐτὸ διὰ κεράμου καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τὸ ἀπέθεσεν ἐπὶ τοῦ τάφου. Ἐν τῷ τόπῳ, ἀκριβῶς ὅπου ἀπέθεσεν αὐτὸ, εὐρίσκετο κατὰ τύχην ἡ ρίζα φυτοῦ ἀκάθης. Κατὰ τὸ ἐκρ' ἀνέδωκε φύλλα καὶ στελέχη περικαλύψαντα τὸ

κάνιστρον. Ἡ συνάντησις τῶν ἄκρων τῆς κεράμου ἀντέστη εἰς τὴν ὕψωσιν αὐτῶν καὶ ἠνάγκασεν αὐτὰ νὰ κάμψωσι σχηματίζοντα τὰς πρώτας κάλας.*) Ὁ γλύπτης Καλλιμάχος, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι ὀνόμαζον Κατάτεχνον, ἐπὶ τοῖς προτερήμασι καὶ τῇ ἐπιδειξιότητί του περὶ τὸ ἐργάζεσθαι τὸ μάρμαρον, διερχόμενος παρὰ τὸν τάφον, εἶδε τὸ κάνιστρον καὶ παρετήρησε πῶς χαριέντως τὰ ἀρτιγέννητα φύλλα περιέστερον αὐτό. Ἡ ἰδέα τῷ ἤρσεν καὶ ἐφήρμοσε κατόπιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν κιονοκράνων ὅσα κατεσκεύαζε διὰ τὴν Κόρινθον, εἰσαγαγὼν κατὰ τὸ πρωτότυπον αὐτὸ τὰς διαστάσεις καὶ τοὺς κανόνας τοῦ Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ.

ΒΙΤΡΟΥΒΙΟΣ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ θαυμασμός, ὃ καταλαμβάνων τοὺς περιηγητὰς ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς Ἑλλάδος προέρχεται βεβαίως ἐκ τῶν ἀναμνήσεων τῶν συναπτομένων μεθ' ἑκάστου

*) Κάλλωπισμός σπιροειδής εἰς τὸ Ἴωνικόν, Κορινθιακὸν καὶ σύνθετον κιονόκρανον.

ποταμοῦ, μετὰ τοῦ ἐλαχίστου ῥυακίου καὶ τοῦ ἀσθενεστεροῦ τῶν θαλάσσω ἀπὸ τοῦ σκοπέλου. Ὁμοίᾳ θέσι πρὸς τὰς ὠραίας τῆς Ἑλλάδος σκηνογραφίας ἐν Προβηγγίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ καὶ ὑπερέχουσα ἴσως αὐτῶν κατὰ τὴν χάριτα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν γραμμῶν, δὲν εἶναι γνωστῆ, ἢ δι' ἐλαχίστου ἀριθμοῦ θαυμασίων, καὶ τὸ ἀναρίθμητον πλῆθος διέρχεται πρὸ αὐτῆς ἀδιάφορον μὲν ἀξιῶν νὰ ῥίψῃ ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτῆς καὶ τοῦτο διότι δὲν φέρει τὸ ἐνδοξον τοῦ Μαραθῶνος τῶν Ἀσούκτρων καὶ τῶν Πλαταιῶν ὄνομα, καὶ διότι δὲν ἀνοίει παρ' αὐτῇ τὸν βόμβον τῶν διαῤ-ῤευσάντων αἰώνων. Καὶ ἐν τούτοις ἀνεξαρτήτως τῆς λαμπρότητος, ἣν περιβάλλει εἰς αὐτὰς ἡ δόξα τῶν προγόνων δὲν εἶναι ὁ αὐτὸ οὐχ' ἦττον ἀξιοθέατοι. Ὅτι ἐκθαμβοὶ τὸν τεχνίτην ἐν τοῖς σκηνογραφήμασι τῶν κόλπων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργολίδος δὲν εἶναι μόνον τὸ κυανοῦν τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ἄπαυστον τῶν κυμάτων μεῖδιμα (*le sourire infini des flots*), τὸ καθαρὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἡ φεύγουσα τῶν ἀκτῶν θεᾷ καὶ ἡ τραχεῖα τῶν ἀκρωτηρίων ἐξοχή, ἀλλὰ καὶ τὸ τόσῳ καθαρὸν καὶ στιλπνὸν τῶν ἐν στρώμασι τιτάνου καὶ μαρμάρου ὀρέων ἤθελεν εἶπει τις, βλέπων τὰς ἀρχιτεκτονικὰς σωρείας καὶ τοὺς ἀπείρους ναοὺς, οἵτινες στέφουσιν αὐτὰ, ὅτι συγκεφαλαιοῦσιν ἐν αὐτοῖς τὸν τύπον αὐτῆς.

Τὸ χλοανθές, τὸ διαυγές τῶν ῥυακίων ὕδωρ, ἰδοὺ ὅ,τι μάλιστα ἐλλείπει ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος. Τὰ γειννιάζοντα τῇ θαλάσῃ ὄρη εἶναι ὅλα γεγυμνωμένα ἀπὸ τὰ μεγάλα δένδρα τῶν δὲν μένουσι πλέον ἐπ' αὐτῶν ἢ δενδρόλλια, κύτισοι, σχῖνοι, κόμμαροι καὶ ῥοδοδάφναι καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ τάπης τῶν εὐόσμων φυτῶν, ὃ περιβάλλων τὰς κλιτύας, καὶ ὃν νέμονται οἱ ὀδόντες τῶν αἰγῶν εἶναι πολλαχοῦ περιωρισμένος εἰς μικρὰ τεμάχια αἱ χειμαρώδες βροχαὶ πικρασύρουσι καὶ αὐτὴν τὴν φυτικὴν γῆν ὃ βράχος δαίκνυται γυμνός· μακρόθεν δὲν βλέπει τις ἢ ὑποφαίους κρημονοῦς, πεποικιλμένους ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ ξηρῶν βάτων. Ἦδη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Στράβωνος ἅπαντα σχεδὸν τὰ παραθαλάσσια ὄρη ἀπώλεσαν τὰ δάση τῶν «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας λέγει συγγραφεὺς τις, ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι ἢ σκελετὸς τῆς παλαιᾶς.» Εἰρωνικῶς πως τὰ δένδρων περιεκτικὰ ὀνόματα εἶναι πολυάριθμα καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἑλληνικὴν Τουρκίαν. Καρυαὶ σημαίνει «πόλις καρυῶν» Βαλανίδια, ἢ τῶν βαλανοφόρων δρυῶν· Κυπαρίσι ἢ τῶν κυπαρίσσων· Πλατάνι ἢ Πλατανίκι ἢ τῶν πλατάνων κτλ. Παντοῦ εὐρίσκονται τοποθεσίαι, ὧν τὸ ἀγροτικὸν ὄνομα δὲν ἀληθεύει δυστυχῶς πλέον. Μόνη ἐξαιρέσις εἶναι τὰ μεσογειότερα ὄρη καὶ τὰ παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἴονιου πελάγους, ἅτινα διατήρησαν τὰ δάση τῶν Ἡ Οἶτη, ὄρη τινα τῆς Αἰτωλίας, τὰ ὑψηλότερα τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἡ Ἀρκαδία, ἢ Ἡλιξ, ἢ Τριφυλία καὶ αἱ κλιτύες τοῦ Ταυγέτου διατήρησαν τὰ μεγάλα τῶν δάση. Πρὸς δὲ εἰς τὰς δασώδεις ταύτας χώρας, ἄς μόνον ποιμένες